

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH

MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu

w zakresie kwalifikacji

MEC.09. Organizacja i nadzorowanie procesów produkcji maszyn i urządzeń

wyodrębnionej w zawodzie

technik mechanik 311504

Branża: mechaniczna MEC

Warszawa 2021

Autorzy:

mgr inż. Agnieszka Różycka

mgr Agnieszka Mizera

mgr inż. Dariusz Duralski

Jolanta Świdzikowska

Justyna Anna Prokop

Recenzenci:

mgr inż. Jan Ireneusz Palacz- recenzja dydaktyczna

mgr Artur Kowalski- recenzja merytoryczna

Ekspert:

mgr inż. Roman Kępiński

Program opracowany we współpracy z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego:

Techmakam sp. z o.o.

PPHU Max- Now Mariusz Nowocień

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój
Oś priorytetowa II
Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji
Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie
Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19
Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Program nauczania kursu umiejętności zawodowych

MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montażu
strona 2 z 49

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montażu	5
1. Wprowadzenie	5
1.1. Charakterystyka programu	7
1.2. Założenia programowe	7
1.3. Wykaz przedmiotów w kształceniu teoretycznym i praktycznym	9
2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych	9
2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia	9
2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe	18
2.3. Plan kursu umiejętności zawodowych	21
3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych	22
4. Programy poszczególnych zajęć	23
4.1. Program nauczania dla przedmiotu Podstawy techniki	23
4.1.1. Cele ogólne przedmiotu	23
4.1.2. Cele szczegółowe przedmiotu	23
4.1.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia	24
4.1.4. Procedury osiągania celów kształcenia	26
4.1.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	27
4.2. Program nauczania dla przedmiotu Konstruowanie części maszyn i urządzeń	28
4.2.1. Cele ogólne przedmiotu	28
4.2.2. Cele szczegółowe przedmiotu	28
4.2.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia	30

4.2.4. Procedury osiągania celów kształcenia	33
4.2.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	34
4.3. Program nauczania dla przedmiotu Technologia części maszyn i urządzeń	35
4.3.1. Cele ogólne przedmiotu	35
4.3.2. Cele szczegółowe przedmiotu	35
4.3.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia	37
4.3.4. Procedury osiągania celów kształcenia	39
4.3.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	41
5. Ewaluacja programu kursu umiejętności zawodowych	41
6. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	42
6.1. Wykaz literatury	42
6.2. Wykaz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	43
7. Sposób i forma zaliczenia kursu	44
8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu nauczania	44

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montażu

1. Wprowadzenie

Kurs umiejętności zawodowych jest pozaszkolną formą kształcenia ustawicznego, adresowaną do osób dorosłych zainteresowanych uzyskiwaniem i uzupełnianiem wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych.

Kurs umiejętności zawodowych może być prowadzony przez:

- publiczne i niepubliczne szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, z wyjątkiem szkół artystycznych - w zakresie zawodów, w których kształcą, oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do branż, do których należą zawody, w których kształci szkoła;
- publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego.

Jednostka efektów kształcenia MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montażu wyodrębniona jest w kwalifikacji MEC.09. Organizacja i nadzorowanie procesów produkcji maszyn i urządzeń, w zawodzie technik mechanik w branży mechanicznej MEC.

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowym jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Dla kursu MEC.09.2 Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montażu jest to 90 godzin.

Kurs umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i maszynowej oraz montaż może być realizowany w formie:

dziennej – odbywa się przez 5 lub 6 dni w tygodniu, przyjmując 30 godzin tygodniowo, kurs może być zrealizowany w 3 tygodnie,

stacjonarnej – odbywa się przez 3 lub 4 dni w tygodniu, przyjmując 3 dni w tygodniu po 6 godzin, kurs może być zrealizowany w 5 tygodni,

zaocznej – odbywa się co 2 tygodnie przez 2 dni, a w uzasadnionych przypadkach – co tydzień przez 2 dni, przyjmując, że zajęcia będą się odbywać co tydzień przez dwa dni- 15 godzin, kurs może być zrealizowany w 6 tygodni.

Organizator określa długość cyklu kształcenia i formę kształcenia w zależności od potrzeb uczestników kursu z zachowaniem minimalnej liczby godzin dla tej jednostki efektów kształcenia zgodnie z podstawą programową (90 godzin).

Kurs umiejętności zawodowych może rozpocząć się w dowolnym momencie semestru.

Zajęcia na kursach umiejętności zawodowych mogą odbywać się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zapewniają:

- dostęp do oprogramowania, które umożliwia synchroniczną i asynchroniczną interakcję między słuchaczami lub uczestnikami a osobami prowadzącymi zajęcia;
- materiały dydaktyczne przygotowane w formie dostosowanej do kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość;
- bieżącą kontrolę postępów w nauce słuchaczy lub uczestników, weryfikację ich wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w formie i terminach ustalonych przez podmiot prowadzący kształcenie;
- bieżącą kontrolę aktywności osób prowadzących zajęcia.

Podmioty, które prowadzą kształcenie na kursach umiejętności zawodowych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są obowiązane zorganizować szkolenie dla słuchaczy przed rozpoczęciem zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, dotyczące metod i zasad kształcenia oraz obsługi wykorzystywanego oprogramowania.

Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik. Wymiar godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość określa podmiot prowadzący kształcenie ustawiczne z wykorzystaniem tych metod i technik.

Zajęcia praktyczne i laboratoryjne realizowane w ramach kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych nie mogą być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Kurs umiejętności zawodowych kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowych (według wzoru zawartego w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych) . Osoba, która ukończy kurs umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu oraz kursy z zakresu wszystkich jednostek efektów kształcenia wchodzących w skład zawodu technik mechanik lub technik spawalnictwa lub mechanik- monter maszyn i urządzeń ma możliwość przystąpienia do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji przeprowadzanego przez okręgową komisję egzaminacyjną.

Kurs umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu zawiera efekty kształcenia wyodrębnione w każdym z zawodów branży mechanicznej. Osoba podejmująca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym MEC.09. Organizacja i nadzorowanie procesów produkcji maszyn i urządzeń jest zwalniana, na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy, z zajęć dotyczących efektów kształcenia zrealizowanych na tym kursie umiejętności zawodowych.

1.1. Charakterystyka programu

Program nauczania kursu umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu przeznaczony jest dla osób dorosłych. Ma on strukturę przedmiotową i liniowy układ treści. Układ liniowy treści nauczania wyróżnia się tym, że treści materiału nauczania są kolejno ułożone i nie pojawiają się ponownie w dalszej części programu nauczania.

1.2. Założenia programowe

Aktualnie kształcenie w zawodach branży mechanicznej jest niezbędne i oczekiwane przez rynek pracy. Analizując wyniki prognoz na rok 2020 przedstawione w badaniu Barometr zawodów zrealizowanym na zlecenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zamieszczone na stronie <https://barometrzawodow.pl> można stwierdzić, że jest i będzie zapotrzebowanie na pracowników z branży mechanicznej. Na terenie całego kraju zawody z tej branży są na ogół zawodami na ogół zrównoważonymi, czyli teoretycznie wszystkie osoby zdolne i chętne do podjęcia pracy w zawodach branży mechanicznej ją otrzymają. Są również rejony w Polsce (powiaty) w większości województw, w których zawody z branży mechanicznej są zawodami deficytowymi, co oznacza, że w najbliższym roku nie powinno być trudności ze znalezieniem pracy, gdyż zapotrzebowanie pracodawców będzie w ich przypadku duże, a podaż pracowników chętnych do podjęcia zatrudnienia i mających odpowiednie kwalifikacje – niewielka.

Tylko w województwie lubelskim (powiat lubartowski) oraz w województwie małopolskim (miasto Kraków) jest nadwyżka kandydatów chętnych do podjęcia pracy w tej branży i spełniających wymagania pracodawców, co w skali całego kraju jest udziałem częściowym.

Analizując treść Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy (M.P. z 2020 poz. 106), można stwierdzić że wśród zawodów, dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy, z branży mechanicznej znajdują się zawody: mechanik-monter maszyn i urządzeń, operator obrabiarek skrawających, ślusarz, technik mechanik i technik spawalnictwa (nowy zawód w branży - od 1.09.2020 r.).

Jak wynika z powyższej analizy poszukiwani będą pracownicy na stanowiska produkcyjne oraz na stanowiska nadzoru technicznego.

Kształcenie w zawodach szkolnictwa branżowego określonych w Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 roku w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego jest realizowane między innymi na kursach umiejętności zawodowych. Celem kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego jest przygotowanie uczących się do wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe powinien legitymować się pełnymi kwalifikacjami zawodowymi, a także być przygotowany do uzyskania niezbędnych uprawnień zawodowych.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: nowe techniki i technologie, idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych,

rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

Kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, w tym kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym lub kursie umiejętności zawodowych prowadzi się na podstawie programu nauczania, który zawiera:

- nazwę formy pozaszkolnej, tj. odpowiednio kwalifikacyjnego kursu zawodowego lub kursu umiejętności zawodowych;
- czas trwania, liczbę godzin kształcenia i sposób jego organizacji;
- wymagania wstępne dla uczestników i słuchaczy, które w przypadku słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych i uczestników kursów umiejętności zawodowych uwzględniają także szczególne uwarunkowania związane z kształceniem w danym zawodzie lub kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego;
- cele kształcenia i sposoby ich osiągania, z uwzględnieniem możliwości indywidualizacji pracy słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych lub uczestników kursów umiejętności zawodowych, w zależności od ich potrzeb i możliwości;
- plan nauczania określający nazwę zajęć oraz ich wymiar;
- treści nauczania w zakresie poszczególnych zajęć;
- opis efektów kształcenia;
- wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych;
- sposób i formę zaliczenia.

Zajęcia mogą być realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, np. lekcje online, wykorzystanie platform edukacyjnych, komunikacja poprzez pocztę elektroniczną, wykorzystanie materiałów edukacyjnych na portalach edukacyjnych i stronach internetowych, programy telewizyjne i audycje radiowe, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły.

Zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość może odbywać się z użyciem monitorów ekranowych, ale także bez ich użycia – w formie ustalonej przez dyrektora szkoły w porozumieniu z nauczycielami danej szkoły i po poinformowaniu uczestników kursu o sposobie realizacji zajęć.

Turnusy oraz zajęcia praktyczne i laboratoryjne realizowane w ramach kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych nie mogą być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

1.3. Wykaz przedmiotów w kształceniu teoretycznym i praktycznym

Przedmioty teoretyczne zawodowe:

1. Podstawy techniki

Przedmioty realizowane w formie zajęć praktycznych:

1. Konstruowanie części maszyn i urządzeń
2. Technologia części maszyn i urządzeń

2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia

Tabela 1. Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych zajęć

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
stosuje zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych (ek)	15	sporządza szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami	x		
		wykonuje rzuty, przekroje, wprowadza wymiary i oznaczenia rysunkowe	x		
		oblicza wymiary graniczne i tolerancje	x		
		rozróżnia pasowanie i zasady tolerancji części maszyn	x		

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
		określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych części maszyn	x		
		sporządza rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych	x		
posługuje się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń (ew)	8	rozdziela rodzaje dokumentacji technicznej dotyczącej użytkowania maszyn i urządzeń, obsługi codziennej, konserwacji	x		
		dobiera na podstawie dokumentacji technicznej sposób użytkowania maszyn i urządzeń	x		
		rozdziela części i mechanizmy maszyn i urządzeń oraz określa ich zastosowanie	x		
		wyjaśnia sposób działania maszyn i urządzeń, posługując się dokumentacją techniczną	x		
		określa budowę i działanie mechanizmów: dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego	x		
		rozdziela urządzenia transportu wewnętrznego	x		
stosuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami	10	rozpoznaje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające i rozdziela ich właściwości		x	
		dobiera materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające		x	
		rozdziela rodzaje i źródła korozji		x	
		rozpoznaje objawy korozji			
		dobiera metody zabezpieczenia przed korozją		x	

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
eksploatacyjnymi i technologicznymi (ek)		dobiera zabezpieczenie antykorozyjne części maszyn i urządzeń		x	
wykonuje połączenia mechaniczne (ew)	5	rozdziela połączenia mechaniczne		x	
		dobiera narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń		x	
		łączy części różnymi technikami		x	
stosuje techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń (ek)	11	rozdziela techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej		x	
		dobiera operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów		x	
		rozdziela przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych		x	
		dobiera przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych		x	
stosuje prawa i przestrzega zasad mechaniki technicznej (ew)	12	posługuje się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły	x		
		określa warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił	x		
		wyznacza siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił	x		
		posługuje się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne	x		

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
opisuje układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki (ep)	10	rozdziela wielkości elektryczne i ich jednostki			x
		rozdziela źródła i rodzaje prądu elektrycznego			x
		rozdziela podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych			x
		stosuje prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego			x
		rozdziela podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej			x
		rozdziela rodzaje maszyn elektrycznych			x
opisuje układy mechatroniczne (ep)	10	rozdziela elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego			x
		określa współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego			x
		rozdziela układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych			x
		rozdziela sensory stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych			x
		rozdziela elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych			x
		określa działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych			x
		rozdziela układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych			x

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
		rozdziela układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane			x
		wskazuje zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych			x
		określa zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych			x
stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych (ew)	5	dobiera programy komputerowe wspomagające wykonanie zadań zawodowych	x		
		stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach	x		
		posługuje się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń	x		
kontroluje jakość wykonanych prac (ew)	2	rozdziela rodzaje kontroli jakości		x	
		dobiera różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych		x	
rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	2	wymienia cele normalizacji krajowej		x	
		podaje definicje i cechy normy		x	
		rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej		x	
		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności		x	

Efekty kształcenia z danej jednostki efektów Stopniowanie efektów kształcenia efekt kluczowy (ek), efekt ważny (ew), efekt pomocniczy (ep)	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów Uczestnik kursu:	Nazwa zajęć: Konstruowanie części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Technologia części maszyn i urządzeń	Nazwa zajęć: Podstawy techniki
A	B	C	D	E	F
(ew)					
Łączna liczba godzin na daną jednostkę efektów kształcenia	90				

Tabela 2. Grupowanie efektów kształcenia w zajęcia i nadawanie nazw tym zajęciom

Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Liczba godzin	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora
A	B	C	D
opisuje układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki (ep)	10	rozdziela wielkości elektryczne i ich jednostki	Podstawy techniki
		rozdziela źródła i rodzaje prądu elektrycznego	
		rozdziela podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych	
		stosuje prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego	
		rozdziela podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej	
		rozdziela rodzaje maszyn elektrycznych	
opisuje układy mechatroniczne	10	rozdziela elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	
		określa współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	

Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Liczba godzin	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora
A	B	C	D
(ep)		rozdziela układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych	
		rozdziela sensory stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	
		rozdziela elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	
		określa działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych	
		rozdziela układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	
		rozdziela układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane	
		wskazuje zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	
		określa zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	
stosuje zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych (ek)	15	sporządza szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami	Konstruowanie części maszyn i urządzeń
		wykonuje rzuty, przekroje, wprowadza wymiary i oznaczenia rysunkowe	
		oblicza wymiary graniczne i tolerancje	
		rozdziela pasowanie i zasady tolerancji części maszyn	
		określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych części maszyn	
		sporządza rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych	
posługuje się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń (ew)	8	rozdziela rodzaje dokumentacji technicznej dotyczącej użytkowania maszyn i urządzeń, obsługi codziennej, konserwacji	
		dobiera na podstawie dokumentacji technicznej sposób użytkowania maszyn i urządzeń	
		rozdziela części i mechanizmy maszyn i urządzeń oraz określa ich zastosowanie	
		wyjaśnia sposób działania maszyn i urządzeń, posługując się dokumentacją techniczną	
		określa budowę i działanie mechanizmów: dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego	
		rozdziela urządzenia transportu wewnętrznego	
	12	posługuje się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły	

Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Liczba godzin	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora
A	B	C	D
stosuje prawa i przestrzega zasad mechaniki technicznej (ew)		określa warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił wyznacza siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił posługuje się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne	Technologia części maszyn i urządzeń
stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych (ew)	5	dobiera programy komputerowe wspomagające wykonanie zadań zawodowych stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach posługuje się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń	
stosuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi (ek)	10	rozpoznaje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające i rozróżnia ich właściwości dobiera materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające rozróżnia rodzaje i źródła korozji rozpoznaje objawy korozji dobiera metody zabezpieczenia przed korozją wykonuje zabezpieczenie antykorozyjne części maszyn i urządzeń	
wykonuje połączenia mechaniczne (ew)	5	rozróżnia połączenia mechaniczne dobiera narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń łączy części różnymi technikami	
stosuje techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń (ek)	11	rozróżnia techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej dobiera operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów rozróżnia przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych dobiera przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych	

Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Liczba godzin	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:	Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora
A	B	C	D
kontroluje jakość wykonanych prac (ew)	2	rozdziela rodzaje kontroli jakości	
		dobiera różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych	
rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych (ew)	2	wymienia cele normalizacji krajowej	
		podaje definicje i cechy normy	
		rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	
		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Tabela 3. Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne i praktyczne

Nazwa zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kodami - ek, ew, ep oraz kryteria weryfikacji realizowane w ramach zajęć	
	Zajęcia teoretyczne	Zajęcia praktyczne	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:
I. Podstawy techniki	20		opisuje układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki (ep)	rozdziela wielkości elektryczne i ich jednostki
				rozdziela źródła i rodzaje prądu elektrycznego
				rozdziela podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych
				stosuje prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego
				rozdziela podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej
				rozdziela rodzaje maszyn elektrycznych
			opisuje układy mechatroniczne (ep)	rozdziela elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
				określa współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
				rozdziela układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych
				rozdziela sensory stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych
				rozdziela elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych
				określa działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych
				rozdziela układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych
				rozdziela układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane
				wskazuje zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych

Nazwa zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kodami - ek, ew, ep oraz kryteria weryfikacji realizowane w ramach zajęć	
	Zajęcia teoretyczne	Zajęcia praktyczne	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:
II. Konstruowanie części maszyn i urządzeń		40	stosuje zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych (ek)	określa zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych
				sporządza szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami
				wykonuje rzuty, przekroje, wprowadza wymiary i oznaczenia rysunkowe
				oblicza wymiary graniczne i tolerancje
				rozdziela pasowanie i zasady tolerancji części maszyn
				określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych
			posługuje się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń (ew)	sporządza rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych
				rozdziela rodzaje dokumentacji technicznej dotyczącej użytkowania maszyn i urządzeń, obsługi codziennej, konserwacji
				dobiera na podstawie dokumentacji technicznej sposób użytkowania maszyn i urządzeń
				rozdziela części i mechanizmy maszyn i urządzeń oraz określa ich zastosowanie
				wyjaśnia sposób działania maszyn i urządzeń, posługując się dokumentacją techniczną
				określa budowę i działanie mechanizmów: dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego
			stosuje prawa i przestrzega zasad mechaniki technicznej (ew)	rozdziela urządzenia transportu wewnętrznego
				posługuje się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły
				określa warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił

Nazwa zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kodami - ek, ew, ep oraz kryteria weryfikacji realizowane w ramach zajęć	
	Zajęcia teoretyczne	Zajęcia praktyczne	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:
				wyznacza siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił
				posługuje się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne
			stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych (ew)	dobiera programy komputerowe wspomagające wykonanie zadań zawodowych
				stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach
III. Technologia części maszyn i urządzeń		30	stosuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi (ek)	posługuje się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń
				rozpoznaje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające na podstawie oznaczeń oraz rozróżnia ich właściwości
				dobiera materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające
				rozróżnia rodzaje i źródła korozji
				rozpoznaje objawy korozji
				dobiera metody zabezpieczenia przed korozją
			wykonuje połączenia mechaniczne (ew)	wykonuje zabezpieczenie antykorozyjne części maszyn i urządzeń
				rozróżnia połączenia mechaniczne
				dobiera narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń
			stosuje techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń (ek)	łączy części różnymi technikami
				rozróżnia techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej
				dobiera operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów

Nazwa zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz z kodami - ek, ew, ep oraz kryteria weryfikacji realizowane w ramach zajęć	
	Zajęcia teoretyczne	Zajęcia praktyczne	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji Uczestnik kursu:
				rozdziela przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych
				dobiera przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych
			kontroluje jakość wykonanych prac (ew)	rozdziela rodzaje kontroli jakości
				dobiera różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych
			rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych (ew)	wymienia cele normalizacji krajowej
				podaje definicje i cechy normy
				rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej
				korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności

2.3. Plan kursu umiejętności zawodowych

Tabela 4. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

Nazwa zajęć	Liczba godzin	Uwagi o realizacji
Podstawy techniki	20	przedmiot w kształceniu zawodowym teoretycznym
Konstruowanie części maszyn i urządzeń	40	przedmiot w kształceniu zawodowym praktycznym
Technologia części maszyn i urządzeń	30	przedmiot w kształceniu zawodowym praktycznym
Łączna liczba godzin zajęć	90	

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Absolwent kursu umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu powinien osiągnąć następujące efekty kształcenia w zakresie wiedzy i umiejętności:

- stosować zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych;
- posługiwać się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń;
- stosować materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi,
- wykonywać połączenia mechaniczne,
- stosować techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń,
- stosować i przestrzegać zasad mechaniki technicznej,
- opisywać układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki,
- opisywać układy mechatroniczne,
- stosować programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych,
- kontrolować jakość wykonanych prac,
- rozpoznawać właściwe normy i procedury oceny godności podczas realizacji zadań zawodowych,
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,
- planować wykonanie zadania,
- ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania,
- wykazywać się kreatywnością i otwartością na zmiany,
- stosować techniki radzenia sobie ze stresem,
- doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej,

- stosować metody i techniki rozwiązywania problemów,
- współpracować w zespole.

4. Programy poszczególnych zajęć

4.1. Program nauczania dla przedmiotu Podstawy techniki

4.1.1. Cele ogólne przedmiotu

Cele ogólne przedmiotu to:

- Poznanie zasad działania układów elektrotechniki, elektroniki i automatyki.
- Poznanie zasad działania układów mechatronicznych.
- Nabywanie kompetencji personalnych i społecznych.

4.1.2. Cele szczegółowe przedmiotu

Cele szczegółowe przedmiotu to:

- rozróżniać wielkości elektryczne i ich jednostki,
- rozróżniać źródła i rodzaje prądu elektrycznego,
- rozróżniać podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych,
- stosować prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego,
- rozróżniać podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej,
- rozróżniać rodzaje maszyn elektrycznych,
- rozróżniać elementy oraz określać współzależność między elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego,
- wskazywać zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych,

- określać zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych,
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,
- planować wykonanie zadania,
- ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania,
- wykazywać się kreatywnością i otwartością na zmiany,
- stosować techniki radzenia sobie ze stresem,
- doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej,
- stosować metody i techniki rozwiązywania problemów,
- współpracować w zespole.

4.1.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia

Tabela 5. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla przedmiotu Podstawy techniki

Wszystkie efekty kształcenia są możliwe do zrealizowania z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
I. Układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki	Jednostki stosowane w elektryce	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia wielkości elektryczne i ich jednostki – charakteryzuje wielkości elektryczne i ich jednostki
	Źródła prądu elektrycznego	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia źródła i rodzaje prądu elektrycznego – porównuje źródła i rodzaje prądu elektrycznego
	Elementy obwodów elektrycznych i elektronicznych	2	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
			– charakteryzuje podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych
	Prawo Ohma	1	– definiuje prawo Ohma oraz prawa Kirchhoffa – stosuje prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego
	Prawa Kirchhoffa	1	
	Rozwiązywanie zadań z prawa Ohma i prawa Kirchhoffa	2	
	Elementy układów automatyki przemysłowej	1	– wymienia podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej – rozróżnia podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej
	Maszyny elektryczne	1	– wymienia rodzaje maszyn elektrycznych – rozróżnia rodzaje maszyn elektrycznych
II. Układy mechatroniczne	Elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	1	– rozróżnia elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego – charakteryzuje elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
	Współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	1	– określa strukturę układu mechatronicznego konwencjonalnego – określa współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
	Układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych	1	– rozróżnia układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych – charakteryzuje układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych
	Sensory stosowane w układach mechatronicznych	1	– rozróżnia sensory stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych – określa zastosowanie sensorów wykorzystywanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych
	Elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych	1	– rozróżnia elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych – charakteryzuje elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
	Działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych	1	<ul style="list-style-type: none"> – określa strukturę układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych – określa działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych
	Układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych – wybiera właściwy sposób zasilania do zastosowania w układach mechatronicznych konwencjonalnych
	Układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane	1	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia rodzaje układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych – rozróżnia układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane
	Zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia sposoby zastosowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych – wskazuje zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych
	Zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	1	<ul style="list-style-type: none"> – określa zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych – wybiera sposób bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych
		Razem 20	

4.1.4. Procedury osiągania celów kształcenia

Zajęcia edukacyjne Podstawy techniki należą do grupy przedmiotów teoretycznych, mogą być prowadzone w sali lekcyjnej bez podziału na grupy, mogą być prowadzone z wykorzystaniem różnych form organizacyjnych: indywidualnie i zespołowo. W sali lekcyjnej, w której prowadzone będą zajęcia edukacyjne powinny się znajdować: plansze tematycznie związane z przedmiotem, modele obwodów elektrycznych, układów elektronicznych, układów automatyki przemysłowej, modele maszyn elektrycznych, elementy układów mechatronicznych konwencjonalnych, układy manipulacyjne i elementy systemów zrobotyzowanych. Dodatkowo w sali lekcyjnej powinno się znajdować stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu oraz projektor multimedialny.

Nauczyciel dobierając metodę kształcenia powinien zaplanować wykorzystanie takich metod, które pozwolą na osiągnięcie zamierzonych efektów. Proponuje się wykorzystanie metod nauczania podających (wykład informacyjny), problemowych (wykład problemowy, metody aktywizujące), praktycznych (pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia przedmiotowe) oraz metody i techniki wykorzystywane w kształceniu na odległość np. lekcje online, wykorzystanie platform edukacyjnych, komunikacja poprzez pocztę elektroniczną, wykorzystanie materiałów edukacyjnych na portalach edukacyjnych i stronach internetowych, programy telewizyjne i audycje radiowe, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej placówki. Metoda ćwiczeń praktycznych, będzie umożliwiała kształtowanie umiejętności przyswojonej wiedzy w praktyce, np. poprzez rozwiązywanie zadań oraz interpretowanie otrzymanych wyników. W trakcie ćwiczeń istnieje także możliwość kształtowania umiejętności twórczego wykorzystania wiedzy w praktyce.

Zajęcia mogą być realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, np. lekcje online, wykorzystanie platform edukacyjnych, komunikacja poprzez pocztę elektroniczną, wykorzystanie materiałów edukacyjnych na portalach edukacyjnych i stronach internetowych, programy telewizyjne i audycje radiowe, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej placówki.

Bardzo ważną kwestią w kształceniu zawodowym jest indywidualizacja pracy w kierunku potrzeb i możliwości uczestnika kursu umiejętności zawodowych w zakresie metod, środków oraz form kształcenia z uwzględnieniem wieku, wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego.

Podejmowane przez nauczyciela działania dydaktyczne powinny umożliwiać uczestnikom kursu umiejętności zawodowych samodzielne zdobywanie wiedzy oraz kształtowanie umiejętności poprzez uczenie się we współpracy, jak również korzystanie z różnych źródeł informacji.

4.1.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczestników kursu umiejętności zawodowych należy przeprowadzić według zasad ustalonych przez organizatora kursu, na podstawie wymagań określonych w programie nauczania i przedstawionych uczestnikom kursu na początku zajęć w zakresie zaplanowanych celów kształcenia, z uwzględnieniem metod sprawdzania efektów kształcenia realizowanych za pomocą metod i technik kształcenia na odległość.

Jako metodę sprawdzenia osiągnięć edukacyjnych uczestnika kursu umiejętności zawodowych w zakresie zajęć: Podstawy techniki proponuje się zastosować test pisemny z zadaniami otwartymi i zamkniętymi. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

4.2. Program nauczania dla przedmiotu Konstruowanie części maszyn i urządzeń

4.2.1. Cele ogólne przedmiotu

Cele ogólne przedmiotu to:

- Stosowanie zasad wykonywania szkiców oraz rysunków.
- Posługiwanie się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń.
- Stosowanie praw i zasad mechaniki technicznej.
- Stosowanie programów komputerowych wspomagających wykonywanie zadań zawodowych.
- Nabywanie kompetencji personalnych i społecznych.

4.2.2. Cele szczegółowe przedmiotu

Cele szczegółowe przedmiotu to:

- wykonywać rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami,
- wykonywać rzuty, przekroje, wprowadzać wymiary i oznaczenia rysunkowe,
- obliczać wymiary graniczne i tolerancje,
- rozróżniać pasowanie i zasady tolerancji części maszyn,
- obliczać podstawowe parametry dotyczące tolerancji i pasowań,
- dobierać rodzaj pasowania do współpracujących części maszyn i urządzeń,
- określać kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych części maszyn,
- sporządzać rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych,
- rozróżniać rodzaje dokumentacji technicznej dotyczącej użytkowania maszyn i urządzeń, obsługi codziennej, konserwacji,
- dobierać na podstawie dokumentacji technicznej sposób użytkowania maszyn i urządzeń,

- rozróżniać części i mechanizmy maszyn i urządzeń oraz określać ich zastosowanie,
- wyjaśniać sposób działania maszyn i urządzeń, posługując się dokumentacją techniczną,
- określać budowę i działanie mechanizmów: dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego,
- rozróżniać urządzenia transportu wewnętrznego,
- posługiwać się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły,
- określać warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił,
- wyznaczać siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił,
- posługiwać się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne,
- dobierać programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych,
- stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach,
- posługiwać się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń,
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,
- planować wykonanie zadania,
- ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania,
- wykazywać się kreatywnością i otwartością na zmiany,
- stosować techniki radzenia sobie ze stresem,
- doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej,
- stosować metody i techniki rozwiązywania problemów,
- współpracować w zespole.

4.2.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia

Tabela 6. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla przedmiotu Konstruowanie części maszyn i urządzeń

Wszystkie efekty kształcenia są możliwe do zrealizowania z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
I. Zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych	Elementy znormalizowane w rysunku technicznym	1	– sporządza szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami – interpretuje szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami
	Zasady sporządzania rysunków technicznych	1	
	Zasady rzutowania prostokątnego	1	– wykonuje rzuty, przekroje, wprowadza wymiary i oznaczenia rysunkowe – interpretuje rzuty, przekroje, wymiary i oznaczenia rysunkowe
	Tworzenie przekrojów zgodnie z normami	1	
	Zasady wymiarowania przedmiotu	1	
	Tolerancje kształtu i położenia	1	
	Oznaczenia chropowatości powierzchni	1	
	Obliczanie wymiarów granicznych	1	– definiuje wymiary graniczne i tolerancje – oblicza wymiary graniczne i tolerancje
	Rodzaje pasowania	1	– rozróżnia pasowanie i zasady tolerancji części maszyn – określa rodzaj pasowania oraz zasadę tolerancji części maszyn
	Zasady tolerancji części maszyn	1	
	Czytanie rysunków technicznych	2	– wymienia elementy stosowane w rysunku technicznym charakteryzujące kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki – określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
	Wykorzystanie programów komputerowych do sporządzania rysunków technicznych	3	<ul style="list-style-type: none"> obsługuje programy komputerowe wykorzystywane do sporządzania rysunków technicznych sporządza rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych
II. Dokumentacja techniczna maszyn i urządzeń	Rodzaje dokumentacji technicznej maszyn i urządzeń	1	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela rodzaje dokumentacji technicznej dotyczacej uzytkowania maszyn i urzadzzen, obslugi codziennej, konserwacji analizuje dokumentacje techniczna dotyczaca uzytkowania maszyn i urzadzzen, obslugi codziennej, konserwacji
	Analiza dokumentacji technicznej pod kątem sposobu użytkowania maszyn i urządzeń	1	<ul style="list-style-type: none"> wyjasnia na podstawie dokumentacji technicznej sposob uzytkowania maszyn i urzadzzen dobiera na podstawie dokumentacji technicznej sposob uzytkowania maszyn i urzadzzen
	Klasyfikacja zespołów i podzespołów maszyn na podstawie dokumentacji technicznej	1	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela czesci i mechanizmy maszyn i urzadzzen oraz określa ich zastosowanie charakteryzuje czesci i mechanizmy maszyn i urzadzzen oraz określa ich zastosowanie
	Opis działania maszyn i urządzeń z wykorzystaniem dokumentacji technicznej	2	<ul style="list-style-type: none"> wyjasnia sposob dzialania maszyn i urzadzzen, poslugujac sie dokumentacja techniczna określa zastosowanie maszyn i urzadzzen, poslugujac sie dokumentacja techniczna
	Budowa i działanie mechanizmów dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego	1	<ul style="list-style-type: none"> klasyfikuje mechanizmy zmiany ruchu określa budowe i dzialanie mechanizmow: dzwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego
	Charakterystyka urządzeń transportu wewnętrznego	2	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela urzadzzenia transportu wewnetrznego określa budowe i zastosowanie urzadzzen transportu wewnetrznego

Program nauczania kursu umiejetnosci zawodowych

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
III. Mechanika techniczna	Podstawowe pojęcia statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostka siły	1	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły – określa wartość siły wypadkowej
	Płaski układ sił	1	
	Moment siły	1	
	Warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił	1	<ul style="list-style-type: none"> – określa warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił – wyznacza warunki równowagi dla płaskiego układu sił
	Rozwiązywanie zadań z płaskiego układu sił zbieżnych	2	
	Rozwiązywanie zadań z warunków równowagi	2	<ul style="list-style-type: none"> – wyznacza siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił – analizuje wartość, kierunek i zwrot sił wyznaczonych z wykorzystaniem warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił
	Siły wewnętrzne w materiale	1	
	Naprężenia dopuszczalne	1	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia definicje: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne – posługuje się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne
	Odształcenia na skutek działania sił	1	
	Warunki wytrzymałościowe	1	
IV. Programy komputerowe wspomagające wykonanie zadań zawodowych	Korzystanie z katalogów części maszyn, maszyn i urządzeń z zastosowaniem programów komputerowych	1	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach – stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach
	Wykorzystanie programów komputerowych do tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki części maszyn i urządzeń	2	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera programy komputerowe wspomagające projektowanie i tworzenie dokumentacji dla procesów obróbki części maszyn i urządzeń

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
	Wykorzystanie programów komputerowych do tworzenia dokumentacji dla procesów montażu maszyn i urządzeń	2	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera programy komputerowe wspomagające tworzenie dokumentacji dla procesów montażu części maszyn i urządzeń – posługuje się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń
		Razem 40	

4.2.4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie zajęć edukacyjnych Konstruowanie części maszyn i urządzeń jest odpowiednie zaplanowanie zajęć poprzez określenie celów operacyjnych jakie powinny zostać osiągnięte, wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (w szczególności takich, które aktywizują uczestnika kursu do pracy, wykorzystują jego doświadczenie zawodowe), dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania oraz dobór formy pracy z uczestnikami kursu umiejętności zawodowych. Istotnym elementem będzie również uzyskanie informacji zwrotnej od uczestników kursu o poziomie zrealizowanych celów.

Dla przedmiotu Konstruowanie części maszyn i urządzeń, który należy do przedmiotów realizowanych w formie zajęć praktycznych zaleca się stosowanie metod nauczania podających, problemowych oraz praktycznych, takich jak:

- wykład informacyjny
- pokaz z objaśnieniem
- wykład problemowy
- dyskusja dydaktyczna
- burza mózgów
- ćwiczenia przedmiotowe
- metody i techniki stosowane w kształceniu na odległość.

Dominującą metodą kształcenia powinna być metoda ćwiczeń praktycznych, które będą umożliwiały kształtowanie umiejętności przyswojonej wiedzy w praktyce, np. poprzez wykonywanie rysunków technicznych, rozwiązywanie zadań oraz interpretowanie otrzymanych wyników. Stosując metodę ćwiczeń nauczyciel stwarza możliwość kształtowania umiejętności twórczego wykorzystania wiedzy w praktyce.

Zajęcia mogą być realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, np. lekcje online, wykorzystanie platform edukacyjnych, komunikacja poprzez pocztę elektroniczną, wykorzystanie materiałów edukacyjnych na portalach edukacyjnych i stronach internetowych, programy telewizyjne i audycje radiowe, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej placówki.

W pracowni, w której prowadzone będą zajęcia powinny się znajdować: schematy, zestawy ćwiczeniowe, komputerowe programy umożliwiające wykonywanie rysunków technicznych oraz pakiet programów biurowych, czasopisma branżowe, katalogi części mechanicznych, normy ISO i PN dotyczące zasad wykonywania rysunku technicznego, środki dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej, dokumentacje techniczne maszyn i urządzeń stosowanych w procesach obróbki i montażu maszyn i urządzeń, programy komputerowe prezentujące części maszyn, narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesach obróbki i montażu maszyn i urządzeń, programy komputerowe wspomagające projektowanie (wykonywanie obliczeń wytrzymałościowych oraz sporządzanie rysunków konstrukcyjnych) części maszyn i urządzeń oraz tworzenie dokumentacji technicznej. W czasie zajęć uczestnicy kursu umiejętności zawodowych powinni mieć dostęp do komputerów połączonych do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, wyposażonych w pakiet programów biurowych oraz program do wykonywania rysunków technicznych. Stanowisko komputerowe dla nauczyciela powinno być podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, urządzeniem wielofunkcyjnym, projektorem multimedialnym oraz wizualizerym.

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem różnych form organizacyjnych: indywidualnie i zespołowo. Zajęcia mogą odbywać się w grupach. Praca w grupie pozwoli na kształtowanie umiejętności komunikowania się, dyskusji, podejmowania decyzji oraz prezentacji wyników. Bardzo ważną kwestią w kształceniu zawodowym jest indywidualizacja pracy w kierunku potrzeb i możliwości uczestnika kursu w zakresie metod, środków oraz form kształcenia z uwzględnieniem wieku, wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego.

4.2.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczestników kursu umiejętności zawodowych należy przeprowadzić według zasad ustalonych przez organizatora kursu, na podstawie wymagań określonych w programie nauczania i przedstawionych uczestnikom kursu na początku zajęć w zakresie zaplanowanych celów kształcenia, z uwzględnieniem metod sprawdzania efektów kształcenia realizowanych za pomocą metod i technik kształcenia na odległość.

Jako metodę sprawdzenia osiągnięć edukacyjnych uczestnika kursu umiejętności zawodowych w zakresie zajęć konstruowanie części maszyn i urządzeń proponuje się zastosować ukierunkowaną obserwację pracy uczestnika kursu, wykonywanych ćwiczeń, projektów, zadań. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

4.3. Program nauczania dla przedmiotu Technologia części maszyn i urządzeń

4.3.1. Cele ogólne przedmiotu

Cele ogólne przedmiotu to:

- Stosowanie materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych i uszczelniających zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi.
- Wykonywanie połączeń mechanicznych.
- Stosowanie technik oraz metod wytwarzania części maszyn i urządzeń.
- Kontrolowanie jakości wykonanych prac.
- Rozpoznawanie właściwych norm i procedur oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych.
- Nabywanie kompetencji personalnych i społecznych.

4.3.2. Cele szczegółowe przedmiotu

Cele szczegółowe przedmiotu to:

- rozpoznawać materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające i rozróżniać ich właściwości,
- dobierać materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające,
- rozróżniać rodzaje i źródła korozji,
- rozpoznawać objawy korozji,
- dobierać metody zabezpieczania przed korozją,
- rozróżniać połączenia mechaniczne,
- dobierać narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń,
- łączyć części różnymi technikami,
- rozróżniać techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej,

- dobierać operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów,
- rozróżniać przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych,
- dobierać przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych,
- rozróżniać rodzaje kontroli jakości,
- dobierać różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych,
- wymieniać cele normalizacji krajowej,
- podawać definicje i cechy normy,
- rozróżniać oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej
- korzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności,
- przestrzegać zasad kultury osobistej i etyki zawodowej,
- planować wykonanie zadania,
- ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania,
- wykazywać się kreatywnością i otwartością na zmiany,
- stosować techniki radzenia sobie ze stresem,
- doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej,
- stosować metody i techniki rozwiązywania problemów,
- współpracować w zespole.

4.3.3. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia

Tabela 7. Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla przedmiotu Technologia części maszyn i urządzeń

Wszystkie efekty kształcenia są możliwe do zrealizowania z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
I. Materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające	Charakterystyka materiałów konstrukcyjnych	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające na podstawie oznaczeń oraz rozróżnia ich właściwości – porównuje i analizuje właściwości materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych i uszczelniających
	Charakterystyka materiałów eksploatacyjnych i uszczelniających	1	
	Oznaczenia materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych i uszczelniających	1	
	Dobór materiałów konstrukcyjnych zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi określonymi w dokumentacji	1	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające na podstawie dokumentacji – dobiera materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające
	Dobór materiałów eksploatacyjnych i uszczelniających zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi określonymi w dokumentacji	1	
	Rodzaje i źródła korozji	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje i źródła korozji – charakteryzuje rodzaje i źródła korozji
	Objawy korozji	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje objawy korozji – opisuje objawy korozji
	Dobór metody zabezpieczenia materiałów przed korozją	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia metody zabezpieczenia przed korozją – dobiera metody zabezpieczenia przed korozją

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
	Wykonywanie zabezpieczenia antykorozyjnego	2	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje zabezpieczeń antykorozyjnych – dobiera zabezpieczenie antykorozyjne części maszyn i urządzeń części maszyn i urządzeń
II. Wykonywanie połączeń mechanicznych	Połączenia mechaniczne w budowie maszyn	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia połączenia mechaniczne – wskazuje zastosowanie poszczególnych rodzajów połączeń mechanicznych
	Dobór narzędzi, urządzeń i materiałów do wykonania połączeń	2	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń – charakteryzuje narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń
	Metody łączenia części różnymi technikami	2	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki łączenia części – łączy części różnymi technikami
III. Techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń	Metody spajania materiałów	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej – charakteryzuje techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej
	Metody odlewania materiałów	1	
	Metody obróbki plastycznej materiałów	1	
	Metody obróbki cieplnej	1	
	Metody obróbki cieplno-chemicznej	1	
	Rodzaje obróbki ręcznej	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów – dobiera operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów
	Rodzaje obróbki maszynowej	2	
	Rodzaje przyrządów do wykonywania pomiarów warsztatowych	1	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych – opisuje budowę, właściwości metrologiczne oraz zastosowanie przyrządów do wykonywania pomiarów warsztatowych
	Dobór przyrządów do wykonywania pomiarów warsztatowych	2	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Opis efektów kształcenia (uwzględniający kryteria weryfikacji) Uczestnik kursu:
			– dobiera przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych
IV. Kontrola jakości w procesach technologicznych	Rodzaje kontroli jakości	1	– rozróżnia rodzaje kontroli jakości – charakteryzuje rodzaje kontroli jakości
	Dobór kontroli jakości do wymagań technologicznych	1	– identyfikuje sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych – dobiera różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych
V. Normy i procedury zgodności w procesach wytwarzania części maszyn i urządzeń	Cele normalizacji krajowej. Definicja, cechy i oznaczenie normy	1	– wymienia cele normalizacji krajowej – podaje definicje i cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – określa zastosowanie normalizacji w budowie maszyn
	Źródła informacji dotyczące norm i procedur oceny zgodności	1	– rozróżnia źródła informacji dotyczące norm i procedur oceny zgodności – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
		Razem 30	

4.3.4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Zajęcia edukacyjne Technologia części maszyn i urządzeń należą do grupy przedmiotów realizowanych w formie zajęć praktycznych. Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w tych zajęciach jest odpowiednie ich zaplanowanie poprzez określenie celów operacyjnych jakie powinny zostać osiągnięte, wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (w szczególności takich, które aktywizują uczestnika kursu do pracy, wykorzystują jego doświadczenie zawodowe), dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania oraz dobór formy pracy z uczestnikami kursu umiejętności zawodowych. Istotnym elementem będzie również uzyskanie informacji zwrotnej od uczestników kursu o poziomie zrealizowanych celów.

Dla przedmiotu Technologia części maszyn i urządzeń zaleca się stosowanie metod nauczania podających, problemowych oraz praktycznych, takich jak:

- wykład informacyjny

- opis
- pokaz z objaśnieniem
- wykład problemowy
- dyskusja dydaktyczna
- burza mózgów
- ćwiczenia przedmiotowe
- metody i techniki wykorzystywane w kształceniu na odległość.

Dominującą metodą kształcenia powinna być metoda ćwiczeń praktycznych, które będą umożliwiały kształtowanie umiejętności przyswojonej wiedzy w praktyce, np. dobieranie materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych i uszczelniających zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi określonymi w dokumentacji, dobieranie metod zabezpieczenia przed korozją, dobieranie narzędzi, urządzeń i materiałów do wykonania połączeń, dobieranie przyrządów i narzędzi do wykonywania pomiarów warsztatowych. Stosując metodę ćwiczeń nauczyciel stwarza możliwość kształtowania umiejętności twórczego wykorzystania wiedzy w praktyce.

Zajęcia mogą być realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, np. lekcje online, wykorzystanie platform edukacyjnych, komunikacja poprzez pocztę elektroniczną, wykorzystanie materiałów edukacyjnych na portalach edukacyjnych i stronach internetowych, programy telewizyjne i audycje radiowe, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej placówki.

W pracowni, w której prowadzone będą zajęcia powinny się znajdować: schematy, zestawy ćwiczeniowe, komputerowe programy umożliwiające dokumentowanie zadań zawodowych oraz pakiet programów biurowych, czasopisma branżowe, katalogi części mechanicznych, normy ISO i PN, części maszyn, modele połączeń, modele maszyn, narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej, narzędzia monterskie, narzędzia i przyrządy pomiarowe, dokumentacja techniczna, elementy maszyn i urządzeń, części maszyn z różnymi postaciami zużycia, prezentacje multimedialne dotyczące poszczególnych technik wytwarzania. W czasie zajęć uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego powinni mieć dostęp do komputerów połączonych z Internetem (jedno stanowisko dla jednego uczestnika kursu). Pomieszczenie, w którym odbywają się zajęcia, powinno być wyposażone w stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do Internetu, urządzeniem wielofunkcyjnym, projektorem multimedialnym oraz wizualizerem.

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem różnych form organizacyjnych: indywidualnie i zespołowo. Zajęcia mogą odbywać się w grupach.

Praca w grupie pozwoli na kształtowanie umiejętności komunikowania się, dyskusji, podejmowania decyzji oraz prezentacji wyników.

Bardzo ważną kwestią w kształceniu zawodowym jest indywidualizacja pracy w kierunku potrzeb i możliwości uczestnika KKZ w zakresie metod, środków oraz form kształcenia z uwzględnieniem wieku, wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego.

4.3.5. Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczestników kursu umiejętności zawodowych należy przeprowadzić według zasad ustalonych przez organizatora kursu, na podstawie wymagań określonych w programie nauczania i przedstawionych uczestnikom kursu na początku zajęć w zakresie zaplanowanych celów kształcenia, z uwzględnieniem metod sprawdzania efektów kształcenia realizowanych za pomocą metod i technik kształcenia na odległość.

Jako metodę sprawdzenia osiągnięć edukacyjnych uczestnika kursu umiejętności zawodowych w zakresie zajęć technologia części maszyn i urządzeń proponuje się zastosować ukierunkowaną obserwację pracy uczestnika kursu umiejętności zawodowych, wykonywanych ćwiczeń, projektów, zadań. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

5. Ewaluacja programu kursu umiejętności zawodowych

Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MEC.09.2.1) stosuje zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje rysunki techniczne określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie rysunków technicznych części maszyn 	<ul style="list-style-type: none"> sprawdzenie dokumentacji technicznej części maszyn i urządzeń 	W trakcie trwania kursu umiejętności zawodowych
MEC.09.2.3) stosuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi	<ul style="list-style-type: none"> dobór materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych oraz uszczelniających dobiera zabezpieczenia antykorozyjnego części maszyn i urządzeń 	<ul style="list-style-type: none"> sprawdzenie dokumentacji technicznej części maszyn i urządzeń 	W trakcie trwania kursu umiejętności zawodowych
MEC.09.2.5) stosuje techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń	<ul style="list-style-type: none"> dobór operacji obróbki ręcznej i prostych operacji maszynowej obróbki wiórowej materiałów 	<ul style="list-style-type: none"> sprawdzenie dokumentacji technicznej części maszyn i urządzeń 	W trakcie trwania kursu umiejętności zawodowych

Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
		– ukierunkowana obserwacja pracy uczestnika kursu umiejętności zawodowych	

6. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

6.1. Wykaz literatury

Proponowane podręczniki:

- Figurski J., Popis S., Rysunek techniczny zawodowy w branży mechanicznej i samochodowej. Podręcznik do kształcenia zawodowego, WSiP, 2016.
- Lewandowski T., Rysunek techniczny dla mechaników. Podręcznik, WSiP, Warszawa 2018.
- Grzelak K., Telega J., Torzewski J., Podstawy konstrukcji maszyn. Podręcznik do nauki, zawód technik mechanik, WSiP, Warszawa 2017.
- Chomczyk W., Podstawy konstrukcji maszyn, PWN, Warszawa 2012.
- Jabłoński W., Płoszajski G., Elektrotechnika z automatyką, WSiP, Warszawa 1999.
- Mechatronika. Podręcznik dla uczniów średnich i zawodowych szkół technicznych, praca zbiorowa, Wydawnictwo REA, Warszawa 2002.
- Figurski J., Popis S., Wykonywanie elementów maszyn, urządzeń i narzędzi metodą obróbki ręcznej. Kwalifikacja M.20.1. Podręcznik do nauki, zawód technik mechanik, WSiP, Warszawa 2015.
- Figurski J., Popis S., Wykonywanie elementów maszyn, urządzeń i narzędzi metodą obróbki maszynowej. Kwalifikacja M.20.2. Podręcznik do nauki, zawód technik mechanik, WSiP, Warszawa 2015.
- Figurski J., Popis S., Wykonywanie połączeń materiałów. Kwalifikacja M.20.3. Podręcznik do nauki, zawód technik mechanik, WSiP, Warszawa 2015.

Literatura:

Poradnik mechanika, pod red. Potrykus J., Wydawnictwo REA, Warszawa 2014.

Mały poradnik mechanika Tom I i II, praca zbiorowa, WNT, Warszawa 2008.

Czasopisma branżowe:

„Mechanik”, Miesięcznik Naukowo-Techniczny”, SIM.

„Młody technik”.

6.2. Wykaz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

Placówka prowadząca kształcenie na kursie MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu zapewnia pomieszczenia dydaktyczne z wyposażeniem odpowiadającym technologii i technice stosowanej w branży mechanicznej, aby osiągnąć wszystkie efekty kształcenia określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego dla tej jednostki kształcenia oraz umożliwić przygotowanie absolwenta do wykonywania zadań zawodowych określonych dla tej jednostki kształcenia.

Wyposażenie placówki niezbędne do realizacji kształcenia w zakresie kursu umiejętności zawodowych MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu

Pracownia rysunku technicznego wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, urządzeniem wielofunkcyjnym, projektorem multimedialnym oraz wizualizerem,
- stanowiska komputerowe dla uczestników kursu umiejętności zawodowych (jedno stanowisko dla jednego uczestnika kursu), wszystkie komputery podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, wyposażone w pakiet programów biurowych, program do wykonywania rysunku technicznego,
- środki dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej, normy dotyczące zasad wykonywania rysunku technicznego maszynowego.

Pracownia technologii mechanicznej wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, urządzeniem wielofunkcyjnym, projektorem multimedialnym oraz wizualizerem,

- stanowiska komputerowe dla uczestników kursu umiejętności zawodowych (jedno stanowisko dla jednego uczestnika kursu), wszystkie komputery podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu wyposażone w pakiet programów biurowych
- części maszyn, modele połączeń, modele maszyn i urządzeń transportu wewnętrznego,
- narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej, narzędzia monterskie, narzędzia i przyrządy pomiarowe,
- dokumentacja techniczna, próbki materiałów konstrukcyjnych i eksploatacyjnych,
- elementy maszyn i urządzeń, modele napędów, układów smarowania, modele maszyn i urządzeń transportu wewnętrznego, modele sprężarek, wentylatorów, pomp, części maszyn z różnymi postaciami zużycia, katalogi maszyn, urządzeń, materiałów eksploatacyjnych, oraz elementów znormalizowanych stosowanych w budowie maszyn,
- prezentacje multimedialne dotyczące poszczególnych technik wytwarzania.

7. Sposób i forma zaliczenia kursu

Kurs umiejętności zawodowych kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowych.

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu nauczania

Tabela 8. Tabela weryfikacji programu nauczania kursu umiejętności zawodowych pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (T/N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 9. Tabela weryfikacji programu kursu pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Oznaczenie i nazwa jednostki efektów		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	
MEC.09.2. Podstawy obróbki ręcznej i mechanicznej oraz montażu		
stosuje zasady wykonywania szkiców oraz rysunków technicznych (ek)	sporządza szkice i rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami	Elementy znormalizowane w rysunku technicznym Zasady sporządzania rysunków technicznych
	wykonuje rzuty, przekroje, wprowadza wymiary i oznaczenia rysunkowe	Zasady rzutowania prostokątnego Tworzenie przekrojów zgodnie z normami Zasady wymiarowania przedmiotu Tolerancje kształtu i położenia Oznaczenia chropowatości powierzchni
	oblicza wymiary graniczne i tolerancje	Obliczanie wymiarów granicznych
	rozdziela pasowanie i zasady tolerancji części maszyn	Rodzaje pasowania Zasady tolerancji części maszyn
	określa kształt, wymiary, parametry powierzchni oraz rodzaj obróbki na podstawie szkiców i rysunków technicznych części maszyn	Czytanie rysunków technicznych
	sporządza rysunki techniczne z wykorzystaniem technik komputerowych	Wykorzystanie programów komputerowych do sporządzania rysunków technicznych
posługuje się dokumentacją techniczną maszyn i urządzeń (ew)	rozdziela rodzaje dokumentacji technicznej dotyczącej użytkowania maszyn i urządzeń, obsługi codziennej, konserwacji	Rodzaje dokumentacji technicznej maszyn i urządzeń
	dobiera na podstawie dokumentacji technicznej sposób użytkowania maszyn i urządzeń	Analiza dokumentacji technicznej pod kątem sposobu użytkowania maszyn i urządzeń
	rozdziela części i mechanizmy maszyn i urządzeń oraz określa ich zastosowanie	Klasyfikacja zespołów i podzespołów maszyn na podstawie dokumentacji technicznej
	wyjaśnia sposób działania maszyn i urządzeń, posługując się dokumentacją techniczną	Opis działania maszyn i urządzeń z wykorzystaniem dokumentacji technicznej

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
	określa budowę i działanie mechanizmów: dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego	Budowa i działanie mechanizmów dźwigniowych, krzywkowych, otrzymywania ruchu przerywanego
	rozdziela urządzenia transportu wewnętrznego	Charakterystyka urządzeń transportu wewnętrznego
stosuje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne i uszczelniające zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi (ek)	rozpoznaje materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające i rozdziela ich właściwości	Charakterystyka materiałów konstrukcyjnych Charakterystyka materiałów eksploatacyjnych i uszczelniających Oznaczenia materiałów konstrukcyjnych, eksploatacyjnych i uszczelniających
	dobiera materiały konstrukcyjne, eksploatacyjne oraz uszczelniające	Dobór materiałów konstrukcyjnych zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi określonymi w dokumentacji Dobór materiałów eksploatacyjnych i uszczelniających zgodnie z wymaganiami eksploatacyjnymi i technologicznymi określonymi w dokumentacji
	rozdziela rodzaje i źródła korozji	Rodzaje i źródła korozji
	rozpoznaje objawy korozji	Objawy korozji
	dobiera metody zabezpieczenia przed korozją	Dobór metody zabezpieczenia materiałów przed korozją
	wykonuje zabezpieczenie antykorozyjne części maszyn i urządzeń	Wykonywanie zabezpieczenia antykorozyjnego
wykonuje połączenia mechaniczne (ew)	rozdziela połączenia mechaniczne	Połączenia mechaniczne w budowie maszyn
	dobiera narzędzia, urządzenia i materiały do wykonania połączeń	Dobór narzędzi, urządzeń i materiałów do wykonania połączeń
	łączy części różnymi technikami	Metody łączenia części różnymi technikami

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
stosuje techniki oraz metody wytwarzania części maszyn i urządzeń (ek)	rozdziela techniki oraz metody spajania materiałów, odlewania, obróbki plastycznej, cieplnej oraz cieplno-chemicznej	Metody spajania materiałów Metody odlewania materiałów Metody obróbki plastycznej materiałów Metody obróbki cieplnej Metody obróbki cieplno-chemicznej
	dobiera operacje obróbki ręcznej i proste operacje maszynowej obróbki wiórowej materiałów	Rodzaje obróbki ręcznej Rodzaje obróbki maszynowej
	rozdziela przyrządy do wykonywania pomiarów warsztatowych	Rodzaje przyrządów do wykonywania pomiarów warsztatowych
	dobiera przyrządy i narzędzia do wykonywania pomiarów warsztatowych	Dobór przyrządów do wykonywania pomiarów warsztatowych
stosuje prawa i przestrzega zasad mechaniki technicznej (ew)	posługuje się pojęciami statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostki siły, płaski układ sił, moment siły	Podstawowe pojęcia statyki: siła, układ sił, wypadkowa układu sił, jednostka siły Płaski układ sił Moment siły
	określa warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił	Warunki zachowania równowagi dla płaskiego układu sił Rozwiązywanie zadań z płaskiego układu sił zbieżnych
	wyznacza siły wynikające z warunków zachowania równowagi dla płaskiego układu sił	Rozwiązywanie zadań z warunków równowagi
	posługuje się pojęciami dotyczącymi wytrzymałości materiałów: siły wewnętrzne, naprężenia, odkształcenia, warunki wytrzymałościowe, naprężenia dopuszczalne	Siły wewnętrzne w materiale Naprężenia dopuszczalne Odkształcenia na skutek działania sił Warunki wytrzymałościowe
	rozdziela wielkości elektryczne i ich jednostki	Jednostki stosowane w elektryce
	rozdziela źródła i rodzaje prądu elektrycznego	Źródła prądu elektrycznego

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
opisuje układy elektrotechniki, elektroniki i automatyki (ep)	rozdziela podstawowe elementy obwodów elektrycznych oraz układów elektronicznych	Elementy obwodów elektrycznych i elektronicznych
	stosuje prawo Ohma, prawa Kirchhoffa do obliczania obwodów prądu stałego	Prawo Ohma Prawa Kirchhoffa Rozwiązywanie zadań z prawa Ohma i prawa Kirchhoffa
	rozdziela podstawowe elementy układów automatyki przemysłowej	Elementy układów automatyki przemysłowej
	rozdziela rodzaje maszyn elektrycznych	Maszyny elektryczne
opisuje układy mechatroniczne (ep)	rozdziela elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	Elementy struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
	określa współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego	Współzależności pomiędzy elementami struktury układu mechatronicznego konwencjonalnego
	rozdziela układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych	Układy wykonawcze urządzeń mechatronicznych
	rozdziela sensory stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	Sensory stosowane w układach mechatronicznych
	rozdziela elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	Elementy układów sterowania stosowane w układach mechatronicznych
	określa działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych konwencjonalnych	Działanie układów sterowania stosowanych w układach mechatronicznych
	rozdziela układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych konwencjonalnych	Układy zasilania stosowane w układach mechatronicznych
	rozdziela układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane	Układy manipulacyjne i systemy zrobotyzowane
	wskazuje zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	Zastosowanie układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
	określa zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych	Zasady bezpiecznego użytkowania układów manipulacyjnych i systemów zrobotyzowanych
stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań zawodowych (ew)	dobiera programy komputerowe wspomagające wykonanie zadań zawodowych	Charakterystyka programów komputerowych wspomagających wykonywanie zadań zawodowych technika mechanika
	stosuje programy komputerowe wspomagające wyszukiwanie informacji o częściach maszyn, maszynach i urządzeniach	Korzystanie z katalogów części maszyn, maszyn i urządzeń z zastosowaniem programów komputerowych
	posługuje się programami do komputerowego wspomagania projektowania i tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki i montażu części maszyn i urządzeń	Wykorzystanie programów komputerowych do tworzenia dokumentacji dla procesów obróbki części maszyn i urządzeń Wykorzystanie programów komputerowych do tworzenia dokumentacji dla procesów montażu maszyn i urządzeń
kontroluje jakość wykonanych prac (ew)	rozdziela rodzaje kontroli jakości	Rodzaje kontroli jakości
	dobiera różne sposoby kontroli jakości adekwatne do wymagań technologicznych	Dobór kontroli jakości do wymagań technologicznych
rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych (ew)	wymienia cele normalizacji krajowej	Cele normalizacji krajowej
	podaje definicje i cechy normy	Definicja, cechy i oznaczenie normy
	rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	
	korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	Źródła informacji dotyczące norm i procedur oceny zgodności